UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er] euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam] s[ecundu]m Curia[m]

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

Fer[ia] quarta post dominica[m] quarta[m] in quadragesima Textus eua[n]g. Jo. ca. x.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70429

Visual Library

Jmo ꝛ ipſe ſeipm miſit. Uide s. Tho. j.
di. xv. Quia aūt ver⁹ eſt pr: vere miſit fi/
liū ſm Chryſ. i. in vera carne ꝛ nō phan/
taſtica: ſm ꝙ dixerūt heretici (quē vos ne
ſcitis) ꝛ ꝯſeqnͣ vt dt Hil. vj. de tri. neſci/
tis vnde. i. a q̄ ſim. Neſciebāt aūt iſti deū
neqꝫ cōphēſiue neqꝫ beatifice. Primo eniʒ
modo ſol⁹ de⁹ nouit deum. Secūdo aūt
modo ſoli beati. Sciebant aūt de deo qꝛ
eſt: vl' ſaltē ſcire poterāt. ſed de deo patre
vt ſic nihil penit⁹ ſciebāt: q̄uis ꝑ fidē ſci/
re potuiſſent ꝙ in diuinis erat pater: fili⁹
ꝛ ſpūſſctūs. qꝛ de hoc ſcripture loquebāt:
vt dicet forte in die trinitatʒ: vl' al's (Ego
ſcio eū) ideo ſi vultis eū ſcire a me q̄rite.
Patrē em̄ nemo nouit niſi fili⁹ (et ſi dixe/
ro qꝛ neſcio eum: ero ſilis vobis mendax)
Quāuis autē ſit impoſſibile chriſtū eſſe
mendacē: ſi tn̄ diceret mendaciū eſſʒ men
dax. Nihil enim ꝓhibet verā eē cōditio/
nalem cui⁹ oēs partes ſunt falſe ꝛ impoſ
ſibiles. Un̄ de⁹ pōt peccare ſi vult: q̄uis
velle nō poſſit. Si em̄ vellet peccare: pec
caret: ꝛ ꝯſeqnͣ poſſʒ peccare. (Sʒ ſcio eū)
compꝛhēſiue ꝛ beatifice. Primū ptʒ ꝑ ſanctū
Tho. j. q. xiiij. Scdm ſo. iij. pte. q. xxxiiij.
Fuit em̄ ab inſtanti ſue conceptōis ſemꝑ
compꝛhēſoꝛ ſil'r et viatoꝛ vſqꝫ ad mortem.
(quia ab ipſo ſum). i. ꝓcedo ꝑ generatōem
diuinā ab eo in idētitate deitatis: ſʒ Hil.
ꝛ ꝯſequenͣ eandē habeo ſcientiā cum eo.
(et ipſe me miſit) in hunc mūdū ſm carnē
vt dicit Aug. Sʒ q̄re dicit: ab ipſo ſum in
p̄ſenti: ꝛ ille me miſit: in p̄terito? Ad h̄ di
co ꝙ filiū eſſe a patre nihil aliud eſt q̄ filí
um generari a p̄re: que generatio in et'ni/
tate fit et nō in tp̄e. Eternitatis autē eſt in
finita duratio. ideo lʒ indiuiſibilis ſit: tn̄
coexiſtit omni tp̄i. Nō ē ergo intelligēdū
ꝙ aliqn̄ filiū generauit pr̄: nūc aūt nō ge/
neret. qꝛ ſemꝑ generauit ꝛ ſꝑ generat: et
ſꝑ generabit: ſicut ſꝑ dicit verbū ſuū. Si
em̄ aliqn̄ nō generaret: nō diceret tūc ver
bū: ꝛ ꝯſeqnͣ nō haberet ꝯceptū: ꝛ conſe/
q̄nter nihil intelligeret. Filiū ſo mitti a
patre dicit duo. ſ. filiū originari a p̄re. ꝛ ſ'o
uo mō eſſe in creatura. quoꝝ ſecūdū eſt in
tēpoꝛe. Ideo ita aliqn̄ fuit chr̄s incarnat⁹
in p̄terito ꝙ nō incarnat in p̄ſenti: ſed in/
carnatus eſt (Querebāt ḡ eum appꝛehen
dere.) Sʒ q̄re. Uidebant em̄ bn̄ de eo du
bitare an eſſet chr̄s. Ad hoc dic̄ Chryſ.
ꝙ fuerūt irritati in eo ꝙ dixerat: quē vos
neſcitis tanq̄ ſupbi. Uel forte qꝛ eos di/
xerat mēdaces. Uel poſſum⁹ dicere ꝙ alij
fuerūt q̄ erāt ad eum diſpoſiti. ꝛ alij q̄ con
tra eū. (Et nemo miſit in illū man⁹) quia
ipſe noluit (qꝛ nōdū venerat hoꝛa ei⁹) in q̄
ſcʒ vellet pati. ſm Aug. nō in q̄ fato vrgen
te cogeret pati. (De turba aūt multi cre/
diderūt in eū) qꝛ nō ita odio et inuidia p̄/
pediebant vt p̄ncipes. Jn hac pte ē do/
cumentū ꝙ multi ſunt q̄b⁹ vicia placent:
ꝛ coꝛrectio vel obiurgatio diſplicet. ſic̄ iſti
fuerūt irritati qꝛ chr̄s eos notauit d' men
dacio. Bern̄. Eſſe peccatoꝛes volumus:
ꝛ nolum⁹ extimari. Hec ille.

Feria quarta poſt dominicaʒ quartā in quadrageſima.

Textus euāg. Jo. ca. ix.

P Reteriēs Jeſus: vi/
dit hominē cecū a na
tiuitate. Et interro/
gauerūt eū diſcipuli
ſui. Rabbi: q̄s peccauit: hic aut
parētes ei⁹ vt cec⁹ naſceretur:
Reſpōdit Jeſus. Neqꝫ hic pec
cauit: neqꝫ parētes eius: ſed vt
manifeſtet opa dei in illo. Me
opoꝛtʒ opari opa ei⁹ q̄ miſit me
donec dies eſt Uenit nox qn̄ ne
mo poterit operari. Quādiu in
mūdo ſum. lux ſum mūdi. Hec
cum dixiſſet: expuit in terraʒ: ꝛ
fecit lutū ex ſputo: ꝛ liniuit lu/
tum ſuper oculos eius: ꝛ dixit
ei. Uade laua i natatoꝛia ſiloe.
qđ interp̄tat miſſus. Abijt er/
go ꝛ lauit: ꝛ venit vidēs. Itaqꝫ
vicini ꝛ q̄ viderāt illū pri⁹ quia
mendic⁹ erat: dicebant. Nonne
hic eſt qui ſedebat ꝛ mēdicabat
Alij dicebāt: quia hic eſt. alij au
tē: nequaq̄ : ſed ſimilis eſt eius

Ille vo dicebat qꝛ ego ſum. Di/
cebāt ergo ei: Quō ergo aperti
ſunt tibi ocli: Rn̄dit. Ille hō q̄
dicit̃ Jeſus lutum fecit: ⁊ vnxit
oculos meos: ⁊ dixit mihi: Va/
de ad natatoꝛia ſiloe: ⁊ laua. et
abij ⁊ laui: ⁊ video. Et dixert ei:
Vbi eſt ille: Ait: Neſcio. Addu/
cunt eū ad phariſeos q̄ cecꝰ fue
rat. Erat aūt ſabbatū: qn̄ lutuꝫ
fecit ieſus: et aperuit oclos eiꝰ.
Iterꝝ g̃ interrogabāt eū phari/
ſei quō vidiſſet. Ille autē dixit
eis: Lutū poſuit mihi ſuꝑ ocu/
los ⁊ laui ⁊ video. Dicebāt ergo
q̄dam ex phariſeis: Nō eſt hic
hō a deo q̄ ſabbatū nō cuſtodit.
Alij āt dicebāt: Quō p̄t hō pec/
catoꝛ hec ſigna facer̃: Et ſciſma
erat inter eos. Dicūt ergo ceco
iterꝝ Tu quid dicis de eo q̄ ape/
ruit oculos tuos: Ille aūt dixit
qꝛ ꝓpheta eſt. Nō crediderūt g̃
iudei de illo qꝛ cecus fuiſſet ⁊ vi
diſſet donec vocauerūt parētes
eius qui viderat. Et interroga/
uerūt eos: dicentes: Hic eſt filiꝰ
veſter quē vos dicitis qꝛ cecꝰ na
tus ē. Quō ergo nūc videt: Re
ſpōderūt eis parētes eius ⁊ di/
xerūt. Scimꝰ qꝛ hic eſt filius nr̃
⁊ quia cecus natus eſt. quō aūt
nūc videat neſcimꝰ: aut q̄s eiꝰ
aꝑuit oclos nos neſcimꝰ: Ipm
interrogate: etatē habꝫ: ipſe de
ſe loquat̃. Hec dixerunt paren/
tes eius qꝛ timebāt iudeos. Iā
em̄ cōſpirauerant iudei vt ſiq̄s
eū ꝯfiteret̃ eſſe chriſtū: extra ſy/
nagogā fieret. Propterea parē
tes eius dixerūt: quia etatē ha/
bet ipm interrogate. Vocauert
ergo rurſum hoīem qui cecꝰ fu/
erat. et dixerūt ei: Da gloriā dō.

Nos ſcimus qꝛ hic hō peccatoꝛ
eſt. Dixit ergo eis ille Si pctoꝛ
eſt neſcio: vnū ſcio: qꝛ cecꝰ cū eſ/
ſem: mō video. Dixerūt ergo il/
li: Quid fecit tibi: quō aꝑuit ti/
bi oclos: Rn̄dit eis. Dixi vobis
iā ⁊ audiſtis. Quid iterꝝ vultis
audire: Nunq̄d ⁊ vos vultꝫ di/
ſcipuli eius fieri: Maledixerūt
ei ⁊ dixerūt. Tu diſcipulꝰ eiꝰ ſis
Nos aūt moyſi diſcipli ſumus.
Nos ſcimꝰ qꝛ moyſi locutus eſt
deus. hunc aūt neſcimꝰ vnde ſit
Rn̄dit ille hō ⁊ dixit eis In hoc
em̄ mirabile eſt qꝛ vos neſcitis
vnde ſit: et aꝑuit oculos meos.
Scimꝰ aūt qꝛ pctōres deꝰ non
audit. ſed ſiq̄s dei cultoꝛ ē: ⁊ vo
luntatē eius facit: hūc exaudit:
A ſeculo nō eſt auditū ꝙ aꝑue/
rit oclos q̄s ceci nati Niſi eſſet
hic a dō nō poterat facere q̄cq̄.
Rn̄derūt ⁊ dixerūt ei. In pctis
natus es totus: ⁊ tu doces nos:
Et eiecerūt euꝫ foras. Audiuit
ieſus qꝛ eiecerunt eū foras. Et
cū inueniſſet euꝫ ieſus: dixit ei:
Tu credis in filiū dī: Rn̄dit il/
le ⁊ dixit: Quis ē dn̄e: vt credā
in eū: Et dixit ei ieſus. Et vidi/
ſti eum. ⁊ qui loquit̃ tecū ipe eſt
At ille ait. Credo dn̄e. Et proci
dēs adoꝛauit eum.

Preteriens Jeſus

vidit hoīem cecū ⁊c. Ioā.x.
In p̄n̄ti euāgelio tangit̃ hi/
ſtoꝛia ceci nati ⁊ illuminati.
Et diuidit̃ in tria puncta: q̄ ſunt Oclorū
miraculoſa reſtitutio. Phariſeoꝝ rigoꝛo/
ſa concertatio: ⁊ Malignoꝝ oꝓbꝛioſa
maledictis.

Quantum ad primum ſciendum eſt ꝙ
preſens hiſtoꝛia a beato Joanne narratur
poſt abſolutionē adultere que creditur fa

ctā in dieb⁹ paſſiōis poſt dñicam palmaꝝ ſedq₂ illud fuit anticipatiue dictū: ꝙ̄ tpe hec hiſtoria ꝯtigerit ignoraꝝ. Sciendum rurſus eſt ꝙ die quadā chr̄s fuit in longa diſputatione cū iudeis in tēplo: vt dīt beatus Joānes ca. viij. quā diſputationē iudei voluerūt lapidib⁹ ꝯcludere: ſed chr̄us abſcōdit ſe ⁊ exiuit de tēplo: ⁊ in ipſo egreſſu ꝯtigit pñs hiſtoria ꝙ̄ in hoc euāgelio recitatur. Et hoc ſm Chryſ. ⁊ glo. duplici cauſa. Judei em̄ volētes lapidare chr̄m: ⁊ crudeles erāt ⁊ increduli. Receſſit ḡ ab eis vt mitigaret eoꝝ furorē: ⁊ recedēdo fecit inauditū miraclm: vt expelleret eorū incredulitatē. Dicit ḡ (Et pteriēs ieſus) in ipſo ſuo egreſſu de tēplo: ſm Chry. (vidit hominē) oclo corꝑis ⁊ oclo miſcdie et pietatis. vel ſm Chryſ. vidit. i. diligent' inſpexit: qſi aliqd circa ipm factur⁹: vt diſcipulos ad inſpiciendū induceret: ⁊ interrogandū de cauſa infirmitatis eius (cecū a natiuitate) Jſte vt dīr in legenda btē Marie magdal. dictus eſt Cedoni⁹. ⁊ fuit tūc cū ea in naui qñ Marſiliā venit. Tūc āt qñ chr̄s eum ſanauit ſedebat ꝓ elemoſyna ad ianuam templi. Diſcipuli ꝟo chr̄i vidētes ꝙ chr̄s ita eum aſpexiſſet: ſm Chryſ. ⁊ quia paralytico dixerat: iam noli peccare: crediderūt ex aliq̄ crimine iſta ceco ꝯtigiſſe: ideo ſequit (Et interrogauerūt eum diſcipuli eius) ꝯpatientes longe cecitati: ſm Chryſ. (Rabbi) id eſt magr̄ (quis peccauit: hic aut parētes eius vt cecus naſceretur?) Quaſi diceret. Dino ex aliq̄ pctō hoc ꝓueīt. Et iſte fuit error amicoꝝ Job: q̄ crediderūt hoī omīa incōmoda ꝓpter aliqd peccatū actuale euenire. Vñ dixit Eliphaz. iiij. ca. Quis vnq̄ innocens perijt. Erat aūt apl'is ambiguitas circa hoc: q₂ videbaꝝ eis ꝙ añ natiuitatē peccare non debuerit: niſi forte ſm errorē quē Orige. tenuit dicēs aīas ꝑextitiſſe corꝑibus: ⁊ ſm diuerſitatē meritoꝝ diuerſis corꝑib⁹ alligari. Quē tñ errorē ſm Theo. apl'i nō habuerūt: ſed mouebanꝝ ex verbis dictis paralytico: vt dictū eſt. Jpſum aūt errorē deſtruit Apl'us dicēs de Jacob ⁊ Eſau: cū nōdum nati eſſent: nec aliqd boni egiſſent. Videbaꝝ etiā eis ꝙ pctō parentum iſte puniri nō debuerit: q₂ filius nō portabit iniq̄tatē patrꝭ Ezech. xxviij. Eſt autē ſciendū ex doctrina ſ. Tho. j. ij. q. lxxxj. et ij. ij. q. cviij. ⁊ ij. di. xxxiij. ⁊ ſuꝑ Joannē. ꝙ duplex ē pena. Vna. ſ. ſpūalis qua homo puniꝝ q̄ntum ad aīam: q̄ nunq̄ infligiꝝ: niſi ꝓpter ꝓpꝛium pctm̄. Sicut em̄ aīa filij nō eſt ex aīa patrꝭ: ſed a deo ꝑ creationē: Jta nec ꝓpter patrē puniꝝ filius iſta pena de q̄ ⁊ loquiꝝ Ezechiel vbi ſ̄. Vñ ibi diciꝝ Aīa q̄ peccauerit ipa morieꝝ. Alia eſt pena corꝑalis q̄ etiā filius puniꝝ ꝑ patre: qa ſm corꝑ⁹ eſt aliqd patris. Vñ ⁊ cū ſodomitis ſunt eoꝝ paruuli occiſi Geñ xix. et ſimilr̄ cū Dathan ⁊ Abiron Num. xvj. et ſm leges humanas iuſte exheredanꝝ filij cōmittentiū crimē leſe maieſtatis: lꝫ non punianꝝ in ꝑſona. De oībus autē ꝑdictis diffuſe agitur vbi ſ̄. (Rñdit Jeſus Neq̄ hic peccauit neq̄ parentes eius) vt ſcꝫ cecus naſcereꝝ. Vbi ſm Aug. aduertendū eſt ꝙ chr̄s nō negauit ſimpl'r iſtū habuiſſe pctm̄ añ natiuitatē: cū fuerit in originali ꝯceptus: ſed negauit ipm et parētes eius habuiſſe pctm̄ qd̄ fuerit cauſa cecitatis. Quod intelligendū eſt nō quin originale fuerit huius cauſa ſine qua nō: ſꝫq₂ nō eſt ei a deo illata hec infirmitas ad puniēdū illud peccatū (ſed vt manifeſtenꝝ oꝑa) .i. miracl'a (dei in illo) .i. vt inde glificetur deus. Et ſicut dicit Chryſ. quidā dicunt ꝙ ly vt nō ſtat cauſaliter: ſed ꝯſecutiue: ſic dīr Rho. v. Lex ſubintrauit vt abundaret delictū. ſed hoc nō bñ diciꝝ. quia diſcipul' querētib⁹ cauſam cecitatis: chr̄us ſr̄ı hoc nullā cauſam aſſignaſſet. Jdeo dicendū eſt ꝙ ſm ꝓuidentiā diuinā ꝑncipalis cauſa cecitatis fuit vt chr̄s iſtum illuminando ſanaret: nec tñ deus iniuſte egit cū iſto ſi ꝓ ſui gloria hanc ei calamitatē inflixit: quia vt dicit Chryſ. nulla fuiſſet iniuſticia etiāſi illum nō creaſſet. Fuit ḡ ei bñficiū ꝙ natū q̄uis cecū eſſe voluit: q₂ etiā cecitas corꝑalis fuit cā ei viſionis ſpūalis Eſt aūt notādū ꝙ culpā de⁹ nunq̄ facit: ſed tñ ꝑmittit: qd̄ etiā nō faceret ſm Auguſt. niſi inde poſſet elicere bonū: ⁊ niſi intentiōe alicu⁹ boni: ſm s. Tho. ſic ꝑmiſit ſeuire tyrannos vt clarerēt martyres. Penā aūt de⁹ ꝑmittit ⁊ facit: ſed ſp̄ ꝓpter aliqd̄ bonū. Quinq̄ aūt cauſis de⁹ hoīeꝫ

flagellat ſm ſctm̄ Tho. de q̄bꝫ habes .iiij.
di. xv. ꝛ .ij. di. xxxvj. Vide dn̄ica .xix. poſt
trini. Iſte aūt deꝰ cuiꝰ glīa in ceco iſto de-
buit mãifeſtari ſm Chry. eſt ipe chr̄s. vn̄
ſubdit (Me oportꝫ opari opa eiꝰ q̄ miſit
me) .i. miracl'a ſm Chryſ. q̄ diuia virtute
fiebāt ab eo: vt glīam ſuā .i. deitatē ꝛ eq̄li-
tatē ad patrē moſtraret (donec dies eſt) .i.
ſm Chryſ. donec hoibꝫ credere licꝫ: ꝛ aſpi-
cere ſeu ↄuerti ad ſolē iuſticie: ex q̄ eſt dies
ſpūalis: ſicut ex materiali ſole material' ē
dies (Venit nox qn̄ nemo poterit opari)
.i. tps̄ fut'e vite poſt mortē ſꝫ Chryſ. Eſt
āt duplex nox ſpūalis. Vna q̄ eſt ꝑ ſubtra-
ctionē actualē gr̄e: ꝛ ↄñter ꝑ veri ſol' amiſ-
ſionē. Alia eſt ꝑ ſubtractōꝫ gr̄e ꝛ poſſibili-
tatis ↄuertēdi ſe ad gr̄am. In p̄ma ē ois
exiſtēs in mortali nec talis pōt opari me-
ritorie r̄ſpectu eterne vite. Valēt tn̄ talia
bōa facta i mortl'i ad mľta. P̄rio q2 diſpo-
nūt ad pn̄iam. de pe. diſ. v. Falſas. Scd̄o
ad tolerabiliꝰ iudiciū futuꝝ. de pe. di. iij.
Siq̄s. Qd̄ nō eſt ſic intelligēdū q̄ſi penaꝫ
debitā minuāt: ſed q2 ipediūt neq̄s eā me-
reat': q2 .ſ. nō omittit. Hec patēt ꝑ ſanctuꝫ
Tho. iiij. di. xv. ar. ij. Tertio ad tp̄alēꝫ ꝓ-
ſperitatē. de pe. di. iij. Cauendū. ꝛ. ij. ij. q.
ij. Si q̄libet. Quarto ad aſſuefaciēdū bo-
nis moribꝫ: ſicut olim baptiſmꝰ Ioānis.
de ↄſe. di. iiij. Nō regenerabat'. Quito q̄a
diabolꝰ nō habet ſuꝑ eo tātā p̄tātēꝫ: vt pꝫ
de iudeo ſignato cruce in dial'. Greg. Se-
xto q2 ſi ibis ad vitā eternā ſꝑ gaudebis te
talia feciſſe. De his tn̄ forte al's dicet' dif-
ſius. In alia aūt ſunt dānati: q2 nec mere-
ri pn̄t in illo ſtatu neq̄ ſe ad gr̄aꝫ p̄parare
ſed ſunt in malo obſtinati cū ſint i termio
(Quādiu in mōdo ſum lux ſum mōdi) q̄ſi di-
ceret: Ego ſum ſol faciēs diē q̄diu ſum i
mūdo. Eſt aūt ſm Aug. nobiſcū vſq̄ ad
ↄſūmatiōeꝫ ſecl'i: vt ipe dicit Mat. vl. ſ. ꝑ
poſſibilitatē habēdi gr̄am: ꝛ vſq̄ tūc du-
rat ſm eundē iſta dies exiſtētibꝫ in via ſeu
in iſto mōdo (Hec cū dixiſſet expuit in ter-
ra) vt faceret lutū q̄ ſanaret: ꝛ h̄ ſꝫ Chryſ.
vt ſe oñderet illū q̄ hoiēꝫ d̄ limo fecit. (Et
lutū fecit ex ſputo) nō ex aq̄ alia ſꝫ Chry.
ne crederet' illuminatia virtꝰ in illa aq̄ fu-
iſſe quā in terra eſſe nō ↄſtat (et liniuit ſu-
per ocl'os eiꝰ) q̄ ſunt nobiliſſima ꝑs hūani
corꝑis quibꝫ etiā aīma in ſciam ꝑficit': po-
tiſſime inter oēs ſenſus in inuētione ſciē-
tiaꝝ: ſicut ꝑ auditū in addiſcēdo ab alio.
Ideo in hoc ꝛ anie ꝛ corꝑis voluit ſe de-
clarare creatorē. Chryſoſto. videt' velle q̄
iſte careret organo viſus: qd̄ ei ꝑ linitiōēꝫ
datū eſt. (Et dixit ei: vade ꝛ laua in nata-
torio ſyloe: qd̄ interp̄tat' miſſus) Sicut di-
cit mag. hiſt. ſyloa eſt fons ad radices mō-
tis ſion: qui nō iugibꝫ aquis ſed certꝫ ho-
ris ebullit cuiꝰ aqua cū exciperet' quaſi ſta-
gnum nō longe a fonte conſtitutuꝫ erat:
quā collectionē modo piſcinā: modo na-
tatoria vocat ſcriptura. Hec ille. Et nota
ſm aliq̄s: q̄ idē ſunt natatoria ſyloe: ꝛ ꝓ-
batica piſcina: qd̄ ex dictis verbis magr̄i
hiſt. haberi videt'. Erat aūt iuxta templū.
Sicut aūt teſtat' ſan. Tho. ſuꝑ Eſai. tri-
plex piſcina fuit in hierl'em: .ſ. ꝓbatica pro
ſacrificiis: ꝛ mūda ꝓ cōitate: ꝛ immunda
extra ad lauādū. Sed q̄re dn̄s iſtū nō cu-
rauit ſtatim: Ad hoc dicit Chryſ. q̄ fecit
p̄mo vt oñderet ceci patiam ꝛ fidē q̄ nō co-
gitauit q̄ lutū ſolet excecare. ꝛ q̄ multoti-
ens lauerat i ſyloe: ꝛ nihil ei ꝓfecerat. Se-
cūdo vt fieret miraculū clariꝰ ꝛ manife-
ſtius. Multi eīm illū viderūt oculis lini-
tis euntē ꝛ redeuntē ſtatim clariſſimo vi-
ſu ↄſpiciēdo. Sed hic eſt q̄ſtio iuxta mē-
tē Chryſ. q2 ſi nō debuit ex aliq̄ aqua face-
re ſputū: ne crederet' aqua ↄtuliſſe viſum:
q̄re mittit' ad natatoria ſyloe. Ad h̄ dr̄ ſm
q̄ idē dicit: q̄ timendū nō erat de aqua ſy-
loe q̄ ſibi hāc glīaꝫ vſurparet: q2 multi ibi
lauabāt ocl'os ꝛ nō potiebant' tali bn̄ficio
ſecꝰ de aliq̄ aqua q̄ non ita fuiſſet in vſu.
Nec obſtat q2 ois infirmitas in ſyloa ſeu
natatoriis eius curabat': q2 hoc erat ſoluꝫ
certo tp̄e: ꝛ vnꝰ tm̄ ſanabat' ſingl'is angeli
motionibꝫ (qd̄ interp̄tat' miſſus) qd̄ addit
euāgeliſta vt inſinuet myſteriū chr̄i. Per
h̄ eīm ſignificabat' q̄ ſyloa .i. chr̄s miſſus a
deo in mūdū: cecū hūanū genꝰ illūinauit
(Abijt ḡ et lauit ꝛ venit videns) vt gr̄ias
ageret chr̄o. In hac p̄te eſt documētuꝫ
morale in ſenſu litterali. de quo Apoſtolꝰ
Gal'. vj. ait. Dum tēpus habemus opere-
mur bonum ad oēs. Et Eccēs. ix. Qd̄-
cunq̄ pōt facere manus tua inſtant' opa-
re. Chryſ. Cum viuis fac ſiquid facturꝰ

es:vltra eĩn neq; fides ẽ neq; labores:ne/
q; penitentia. Hec ille.
Quantũ ad ſcðm tangit rigoroſa ↄcer
tatio quã fecerũt phariſei cũ dicit.(Itaq;
vicini ⁊ q̇ viderãt eũ ꝑus: q2 mẽdic⁹ erat
dicebãt:Nõne hic eſt q̇ ſedebat)ad ianuaz
templi(⁊ mẽdicabat?)Vñ ſm Chry.chri
ſtus ſicut diſcipulos nõ inſignes elegit ſʒ
viles:ita bñficia ſua marie ⁊ ꝑcipue pau/
perib⁹ exhibuit. Venerat eĩn ꝑ ſalute oĩʒ.
Vñ q2 diuites aliã habebãt viã.ſ. abun/
dantiã diuitiaꝝ:pauperꝝ miſerias ꝑ mira
cula ſubleuabat(Alij dicebant q2 hic eſt)
ↄſiderãtes diligent̃ notã ꝑus effigiẽ(Alij
aũt nequaq;: ſed ſilis ei⁹ eſt)q2 ſm Aug.
apti oculi vultũ mutauerãt(Ille autẽ di/
cebat:quia ego ſũ)nõ veritus iudeoꝝ fu/
rorẽ(Dicebãt ḡ ei Quõ apti ſũt tibi oclĩ)
ſm aliq̃s iſti ex malo animo interrogant:
vt q2 factũ rephendere nõ poterãt: repre/
hendant modũ(Rñdit)neſciẽs modũ ſed
factũ(ille homo)Ex quo pz q; nõ crede/
bat ꝑfecte: quia nõ credebat eius diuini/
tatẽ(qui dicit ieſus)quẽ ex voce cognouit
ſm Chry.qñ ante factũ cũ diſcipulis ↄfe
rebat. Forte eĩn(lʒ Chryſ nõ dicat)mul/
totiens eũ audiuerat ꝑdicantẽ in templo
(lutũ fecit)nõ dicit ex ſputo:q2 hoc nõ cog
uerat viſu ſic lutũ ꝑceꝑat tactu ſm Chry
ſoſto.(⁊ vnxit oculos meos).i. oculoꝝ lo/
ca ſi carebat organis:vel ocloꝝ organa ſi
habebat(⁊ dixit mihi Vade ad natatoria
ſyloe ⁊ laua Et abij ⁊ laui ⁊ video)Aug.
Cecus ille ↄfitebat ⁊ cor impioꝝ ſtringe/
batur:q2 nõ habebãt in corde q̇ð iã ille ha
bebat in facie. Hec ille.(Et dixerunt ei:
Vbi eſt ille?)Nõ exꝑmunt nomẽ ei⁹ ſm
Chryſ. quia ſicut ad videndũ ita ⁊ ad no
minandũ erat eis grauis. Vñ iſta dicunt
ſm eandẽ occaſionẽ: meditãtes aduerſus
illũ(ait:Neſcio)Reddit ꝑ hoc inſuſpicabi
le teſtimoniũ ceci.q2 nõ ꝑhibet teſtimoni
um chřo q̃ſi adulator. Chřs etiã multitu
dinẽ ſanatoꝝ ſecũ nõ ducebat: vt gl'iam
inanẽ doceret declinare. Interdũ tñ aliq̃s
ex ſpeciali cã ſequi ſe ꝑmittebat. Quia ꝑo
chřm inuenire nequerũt ſm Chry.(addu
cũt eũ ad phariſeos q̇ cecus fuerat).i. ad
q̃ſdam religioſos famoſiſſimos ⁊ ſupbiſſi
mos vt.ſ.acri⁹ eũ interrogarẽt. Vñ ſubdit.
(Erat aũt ſabbatũ qñ lutũ fecit Ieſus et
apuit ocl'os eius)qð ſubdit euãgeliſta ſʒ
Chryſ. vt demõſtret coꝝ malã volunta/
tẽ ⁊ cauſam ꝓpter quã eũ q̃rebant vt.ſ.oc/
caſionẽ ↄtra eũ inuenirẽt: ⁊ ðtraherẽt mi
raculo ꝑ eſtimarã vel apparentẽ legꝫ trãſ/
greſſionẽ. Vel forte adduxerũt eũ ad eos
vt territ⁹ ab eis q̇ multa poterãt nõ aude
ret fateri tl'e miracl'm fuiſſe a chřo ꝑpetra
tũ(Iterꝝ aũt)poſt interrogationẽ vicinoꝝ
(interrogabãt eũ phariſei quõ vidiſſet)vt
calumniã inferrent modo. Nã q; ſabbatũ
eſſet iam certi erãt(Ille aũt)nõ timẽs ex/
cõmunicari extra ſynagogã(dixit eis:Lu
tũ poſuit mihi ſuꝑ ocl'os: ⁊ laui ⁊ video)
Breui⁹ iſtis rñdet q̃ plebi. Primo q2 iaz
audiuerãt: Scðo q2 nõ interrogabant vt
ſcirẽt ꝟitatẽ. Tertio ne facili⁹ caperetur in
ꝟbo.(Dicebãt ḡ q̇dã ex phariſeis)nõ oẽs
ſed quidã:q2 aliq̇ iam intus inungebant:
ſm Chryſ.(Nõ eſt hic hõ a deo qui ſabba
tum nõ cuſtodit) Nõ dicũt q̇ ſabbato cu/
rat:ſed q̇ ſabbatũ nõ cuſtodit. q2 ex mali/
cia q̃ntum poſſunt paruifaciũt oꝑa chři:
ſm Chryſ. Et erãt iſti ſtulti zelatores le/
gis ſaltẽ apparenter. Oꝑa eĩn ſeruilia ad
ði magnificentiã ordinata cuiuſmõi fuit
iſta linitio oculoꝝ nõ ſoluebãt ſabbatũ ſʒ
ſanctificabãt. Vñ(Alij dicebãt)qui ratio
nabiliores erãt:ſed tamẽ imꝑfecte diſpo/
ſiti ſm Chryſ. Vel quia amabant ꝑnci/
patũ. vel q2 nondũ videbãt q; iſte eſſʒ de⁹
qui poſſet ſoluere ſabbatũ ſi voluiſſet: et
ↄſeq̃nter nõ audebãt clare dicere mentem
ſuam:ſed dicebãt(Quõ poteſt hõ pecca/
tor hec ſigna facere)Timebãt eĩn excõica
ri a phariſeis alijs. Sed ↄtra: q2 miracu
la etiã mali faciũt: vt patʒ Matt.vij. Ad
hoc dico q; miracula deus tripliciter facit:
ſcʒ ꝑmo in teſtimoniũ veritatꝫ: ſicut moy
ſes fecit ſigna coraz filijs iſrl' in egypto ad
ꝓbãduz q; de⁹ illũ miſiſſet Exoð.iiij. Se
cũdo in teſtimoniũ ſanctitatꝫ: ſicut cada/
uer ꝓiectũ in ſepulcrũ Heliſei vt ei⁹ oſſa
tetigit reuixit: vt patʒ.iiij. Reg.xiij. Ter/
tio ad ↄſolatiõẽ fideliũ: ſicut de⁹ ꝑpl'o ſuo
apuit mare in q̊ ſũmerſit pharaonẽ cũ po/
pulo e⁹. Exo.xiiij. Nunq; ãt de⁹ inuenit
miracl'a facere ꝑ malos ad ↄſolatõẽ bono
rũ:neq; in teſtimoniũ ſcitatꝫ:q2 teſtifica/

ri nō pōt falſū: ſed ſolū in teſtimoniū veri
tatis mali fecerūt miracl'a vt fides ꝓbare
tur. Chꝛis autē qꝛ p̄dicabat ſe deū: ſiue fa
ceret miracula ad conſolationē bonoꝝ: ſi-
ue in teſtimoniū ſanctitatis ſiue ꝟitatꝫ ſe-
quebaꝛ oīno ꝙ eſſet bonus. qꝛ ſeq̄baꝛ ſi
faciebat in teſtimoniū ꝟitatis ꝙ eſſꝫ deꝰ:
ꝛ ꝯſeq̄nt ſctūs. Uel pt̄ dici ꝙ hoc dictū
nō optet eſſe veꝝ: qꝛ nō eſt chꝛi neqꝫ euā
geliſte ſed phariſeoꝝ (Et ſciſma erat inꝛ
eos) ſcꝫ phariſeos ſm Chꝛyſ. ſicut pꝰ fu
erat in populo. q̄buſdā dicētibꝫ illū ee͞ bo
nū: q̄buſdā ꝟo negantibꝫ. (Dicunt ḡ ceco
iteꝝ) illi .f. q̄ erant ꝓ chꝛo. ſm Chꝛyſ. Glo
ſa ꝟo dicit ꝙ fuerunt aduerſarij chꝛiſti q̄
q̄rebant aduerſus iſtū calumniā vt eum
extra ſynagogā pellerēt. Sed p̄mū videꝛ
ꝓbabiliꝰ vt patebit. (Tu q̄d dicis ō eo
q̄ apuit tibi ocl'os) Non dicūt ſm Theo.
q̄d dicꝫ de eo q̄ ſoluit ſabbatū ſic faciebāt
alij: ſed cōmemorāt miraculū q̄ſi ꝯcitātes
eū ad dicendū ꝓ chꝛo (Ille aūt dixit: qꝛ ꝓ
pheta eſt) non q̄cunqꝫ ſed antonomaſice.
id ē ille de q̄ ſcripſit moyſes: ꝛ q̄ expecta
tur vt mundū ſaluet. Et ſic iſte cecꝰ in fi-
de ꝓficit: qꝛ quē p̄us hoiem dixerat: nunc
appellat ꝓphetā. Chꝛyſ. Quia ꝟo iudei
cecū attonitū facere ñ valebāt: ſꝫ videbāt
eū cū omni ꝓclamatōe bñfactorē ſuū p̄dicā
tem: ꝑ parētes putabāt annihilare chꝛi
miraculū. Hec ille. Uñ ſequiꝛ. Nō credi-
derūt ḡ iudei de illo qꝛ cecꝰ fuiſſꝫ ꝛ vidiſ-
ſet donec vocauerūt parētes eiꝰ q̄ vide-
rat) poſt cecitatē. qđ fuit deo ordināte. vt
magis publicareꝛ ꝛ certificareꝛ miraculū
ſm Chꝛyſ. (Et interrogauerūt eos dicē-
tes) cū magno furore ſm Chꝛyſ. (Hic eſt
filius veſter quē vos dicitis). i. fingitꝫ in
fauorē chꝛi (qꝛ cecꝰ natꝰ ē. Quō ḡ nūc vi-
det?) Quaſi diceret ſm Chꝛyſ. Aut falſū
eſt ꝙ nūc videat: aut ꝙ p̄us fuerit cecꝰ (Re
ſponderūt pentes eius ꝛ dixerūt. Scimꝰ
qꝛ hic eſt filius noſter: ꝛ qꝛ cecus natꝰ eſt
Quomodo autem nūc videat neſcimus
aut quis eius aperuerit oculos neſcimꝰ
Et ſic ſꝫ Chꝛyſoſtomum interrogati de
tribus: ad duo p̄ma tm̄ reſpondēt: ꝛ terti
um ſe dicūt ig̃rare diſpēſante deo: vt is q̄
fuerat curatꝰ ꝛ certiſſime illō nouerat: i-
terum ꝛ e hoc interrogaretur: vt idē ait.

Unde dicunt. (Ipm̄ interrogate: etatem
habet) ad teſtimoniū ferendū. (Ipſe de ſe
loquatur (ex quo loqui poteſt et ſcit) Hec
dixerunt parentes eius) ſemiplene ꝯfiten
tes veritatē (quia timebant iudeos. Iam
enim conſpirauerāt iudei) id eſt ſiſꝛ ſpira-
uerant vel propoſuerant (vt ſi quis eum
confitereꝛ eſſe chꝛiſtum: extra ſynagogā
fieret) id eſt eſſe excōmunicatus a ſocieta-
te iudeorum. et priuatus omni honore ꝛ
officio. quod valde opprobrioſum fuit iu
deis. Per hoc autem volebant extingue-
re nomen chꝛiſti. Aug. Iam non erat ma
lum fieri extra ſynagogam. Illi expelle-
bant: chꝛiſtus ſuſcipiebat. Hec ille. Amb.
Synagoga ꝑfidie locus: impietatis do-
mus: amētie receptaculū. Hec ille. (Pro-
pterea pentes eiꝰ) imbecilliores ceco ſm
Theo. q̄ intrepide veritatē fatebaꝛ (dixe
runt. etatem habet: eū interrogate) timē
tes de ſynagoga expelli: ſicut etiā dicitur
Io. xij. ꝙ multi ex principibꝫ crediderūt
in eū: ſed ꝓpter phariſeos nō ꝯfitebanꝛ il
lū vt de ſynagoga non eijcerenꝛ (Uoca-
uerunt ergo rurſus hominē qui cecꝰ fue-
rat) nihil valentes ex parentibꝫ extorque
re. Non autē vt ait Chꝛyſo. dicunt ei ap-
te: nega chꝛm̄: ſed ſub p̄textu religionis
ad h̄ eū volunt inducere. Uñ di (ꝛ dixert
Da gl'iam deo) id ē ſm Chꝛyſ. curatōeꝫ
tuam diuine aſcribe ꝟtuti: quaſi chꝛiſtus
ad hoc nihil ſit operatus. Uel da gl'iam
deo. id eſt confitere veritatem. Dicit em̄
Glo. Io. vij. ꝙ dare gloriā deo eſt verita
tem de aliquo deo quaſi preſente dicere.
Unde videtur fuiſſe modus exigēdi iu-
ramentū: vel quaſi iuramentū. Uolebant
ergo ꝙ confitereꝛ veritatē. i. id quod ipi
volebant. et illud diceret eſſe veritatem.
puta ꝙ male dixiſſet dicēdo ieſū eſſe ꝓphe-
tā: vel ꝙ fuiſſet magice curatꝰ: vel hmōi
Sic autem loquuntur ſicut qui dicit po-
teſtati. Domine faciatis ius: ſed detꝫ mi
hi victoriam. Et vt magis ad hoc allici-
ant dicunt (Nos) qui ſumus bone conſci
entie: vtputa religioſi. et qui ſcimꝰ legem
(ſcimꝰ) certe ꝛ exploratiſſime (qꝛ h̄ hō (q̄. ſ.
ſabbatū ſoluere videbaꝛ ſꝫ Chꝛyſ. (peccatoꝛ
eſt) Chꝛy. Quare ñ arguiſtꝫ eū dicētē. q̄s
me arguet ō peccatō? Hec ille (Dixit ḡ ille)

quaſi attediatꝰ ⁊ fatigatꝰ ꝟbis eoꝝ. (Si
pctõꝛ eſt neſcio) Sed ꝯtra. qꝛ dixerat: ꝙ
propheta ẽ: nũqđ eſt factꝰ timidꝰ? Abſit
ſꝫm Chryſ. Seqñtia em̃ nõ indicãt cũ ti/
muiſſe: ſed vt idem dicit: voluit ipo facto
declarare ꝙ erat iuſtꝰ ⁊ ſctũs: nõ autem
ſuo teſtiõnio. Vñ ſubdiꝫ. (Unũ ſcio: qꝛ ce
cus cũ eſſem: mõ video) q̃ſi diceret. Iſtõ
eſt ſignũ ꝙ nõ eſt pctõꝛ ſicut dicitis. Vel
ideo ſic dixit vt imponeret finẽ q̃ſtionibꝫ
eoꝝ q̃bꝫ erat tedio plenus. Si em̃ aperte
dixiſſet ꝙ iuſtus eſſet chr̃s: viſus fuiſſꝫ eiſ
velle cõtradicere. ⁊ nouuꝫ bellũ verboꝝ
fuiſſet exortũ. Vel ſic dixit eos irridendo
qꝛ em̃ dicebant ſe ſcire ꝙ chr̃s homo pec/
catoꝛ eſſet: ipe negat hoc ſe ſcire. ⁊ lateñ
⁊ irriſorie dicit ſe ſcire oppoſitũ: cum dicit
ſe ſcire ꝙ poſt cecitatẽ ꝑ eum recepat vi/
ſum. Quia ergo miraculũ infringere non
poterãt: rurſus ꝯuertunꝫ ad modũ cura/
tionis (Dixerũt ergo illi. Quõ aguit tibi
oculos?) Nũqđ aliq̃ ꝑſtigio: inuocãdo be
elzebub aut aliũ demonẽ. Sꝫ vt ait Chry
ſoſ. q̃diu res egebat inq̃ſitõe cecꝰ remiſſe
loq̃baꝫ: qꝛ ꝟo iam vicerat: audacter õ re/
liq̃ eis loqꝫ. Unde ſeqꝫ. (Rñdit eis. Di/
xi vobis iam ⁊ audiſtis: q̃d iteꝝ vultꝫ au
dire?) quaſi dicat ſꝫm Chryſ. Ultra non
reſpondeo vobis inaniꝫ interrogantibꝫ ⁊
nõ volentibꝫ addiſcere ſed calũniari q̃ di/
cunꝫ. Hec ille. (Nunq̃d ⁊ vos) Naꝫ vt ait
Augꝰ. Iam ipe implicite ſe diſcipulũ chr̃i
aſſerit (vultis diſcipuli eiꝰ fieri?) Auguſt.
Hec loquebaꝫ iã ſtomachatus aduerſus
duriciã iudeoꝝ: et ex ceco videns nõ fe/
rẽs cecos. Hec ille. In hac pte lr̃ale ẽ do
cumentũ: ꝙ homo ꝑ ſe habẽs ꝟitatem eſt
cõſtãs ⁊ animoſus. Chryſ. Ita forte q̃d
eſt ꝟitas ita imbecille mẽdaciũ. Nam ve/
ritas quidem ⁊ ſi deſpectos aſſumpſerit:
claros eos facit et oſtendit. Mendacium
aũt ⁊ ſi cum fortibꝰ fuerit: imbecilles eos
monſtrat. Hec ille.

Quantũ aũt ad tertiũ tangiꝫ opprob
oſa maledictio ſꝫm mẽtẽ maledicẽtiũ. re/
uera ãt fuit glõſa. Dr̃ ĝ (Maledixerũt
ĝ ei) .i. maledictõem legis impcati ſũt ſup
eũ tanq̃ ſup blaſphemũ. Vel maledixerũt
.i. impcati ſũt ei malũ ſꝫm ſuã opinionẽ. Et
q̃d ſit illud malũ ſtatim ſubiungiꝫ. (Et di
xerũt. Tu diſcipulꝰ eius ſis.) O grande
malũ. Utinã mũdꝰ totꝰ ſub tua ſit diſci/
plina Ieſu chr̃e ſaluatoꝛ. Aug. Maledi/
ctũ eſt ſi coꝛ diſcutias: nõ ſi ꝟba ꝑpẽdas.
Tale maledictũ ſup nos ⁊ ſup filios nr̃os
Hec ille (Nos aũt moyſi diſcipuli ſumꝰ)
Voluerũt ꝑ hoc oñdere chr̃m ꝯriũ moy
ſi q̃ſi non poſſit q̃s eſſe vtriuſq; diſcipulus.
Qđ ꝯtradicit dñs Io. v. Si crederetis
moyſi crederetis et mihi. Ex quo ptꝫ ſꝫm
Chryſ. ꝙ nec chr̃i nec moyſi erãt diſcipu
li (Nos ſcimꝰ ꝙ moyſi locutꝰ eſt deꝰ) in h̄
veꝝ dicẽtes: vt patꝫ Exo. xxx. ⁊ Num. xij.
(hũc aũt neſciꝰ vñ ſit) Chryſ. Ea q̃ ꝑ viſũ
cog̃ſcitis. auditu minoꝛa exiſtimatis. Il/
la em̃ q̃ noſſe vos dicitꝫ a ꝓgenitoribꝫ au
diſtis. Sed nõne fidedignioꝛ eſt q̃ certifi
cauit ꝙ a deo venit ꝑ miracula: q̃ nõ ſolũ
audiſtis ſꝫ vidiſtis. Hec ille. Sꝫ ꝯtra:
qꝛ Io. vij. dixerũt. hũc ſcimꝰ vñ ſit. Ad h̄
põt dici pmo ꝙ mentiunꝫ. Scđo ꝙ dicũt
ſe neſcire vñ ſit. i. vnde habeat autoꝛitatẽ
vel ſi ſit a deo miſſus. Tertio ꝙ deſpecti
ue loquunꝫ ſꝫm ꝙ tũc erat loq̃ndi modus
(Rñdit ille hõ et dixit eis) cũ q̃dã indiḡ
tione et impatientia ſup eoꝝ ſtoliditate.
(In hoc em̃ mirabile eſt ꝙ vos neſcitis
vñ ſit: ⁊ aguit oclos meos) Chryſ. Ubi
eꝝ ſignũ iducit: qꝛ h̄ depuare ñ poterant.
ſed ab eo ꝯuincebanꝫ. Hec ille. Et qꝛ ali
q̃ eoꝝ dixerãt. Quõ pt hõ pctõꝛ hec ſiḡ fa
cere? ſꝫ Chryſ. de ceco aſſumit ſniaꝫ eoꝝ
⁊ dic. (Scimꝰ ãt qꝛ deꝰ pctõres nõ exau
dit) q̃ſi diceret ſꝫm Chryſ. Opinio hec ⁊
mea ⁊ vr̃a cõis eſt. Sꝫ ꝯtra: qꝛ ſꝫm ꝙ dič
Aug. publicanꝰ pctõꝛ rogauit veniã: ⁊ ob
tinuit iuſtificatõem a deo. Ad hoc dr̃ Au
guſ. ꝙ adhuc ñ erat plene illuminatus. qꝛ
deꝰ pctõres exaudit: vt de publicão patꝫ.
Forte aũt poſſꝫ aliq̃s ad ꝓbatõem Aug.
dicere ꝙ publicanꝰ erat ꝯtritꝰ: ⁊ petebat
nõ remiſſionẽ culpe ſed pene: rõne cuiꝰ di
cebat ſe pctõrẽ. i. obligatũ ad penã ꝓ pctis
ꝑteritis. Sꝫ ꝯ: qꝛ dr̃ ſaluatoꝛ ꝙ deſcen
dit iuſtificatꝰ. ſ. ex hũilitate ⁊ orõe. iuſtifi
catio aũt nõ opponiꝫ pene ſꝫ culpe. qꝛ ⁊ iu
ſti aliq̃ñ puniti dicũꝫ a ſctis. Ad idẽ dicit
Theo. ꝙ intẽdit dicere ꝙ deꝰ pctõribus
facere miracl̃a ñ ꝯcedit. Cũ ꝟo veniã im
ploꝛãt de cõmiſſis: iam nõ peccatores ſed

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

penitentes ſunt: vt. ſ. deꝰ exaudiat penitē tes: ſed nō in peccatis pſiſtētes: vt dicit ſctūs Tho. Sed ↄtra Theo. arguit᷑: q2 etiā mali legunt᷑ feciſſe miracl'a: vt pʒ Marc. ix. de eo ꝙ eijciebat demones ⁊ nō ſeqbatur chr̄m. Et Act. xix. iuxta notata ꝑ magiſtrū hiſto. aliq magi inuocato chr̄o demones expellebāt. Ad hoc dico vt patʒ ex dictis ꝙ deꝰ peccatoribꝫ facere miracl'a nō ↄcedit ꝓpria eoꝝ auctoritate vt chr̄s faciebat: ſed vel ad ↄſolatiōeʒ bonoꝝ: vel in teſtimoniū ſanctitatꝭ ſue ſicut chr̄s faciebat ſm Tho. Cū eī deꝰ nō poſſit eſſe teſtis falſitatis: cū fit miracl'm in teſtimoniū pſone: neceſſe eſt ꝙ ſit bona: ſicut cū fit in teſtimonium doctrine neceſſe eſt ꝙ ſit vera. Hec ille. Nec etiā hoc eis ↄcedit ad petitionē ipoꝝ quaſi eos exaudiendo. Miracula em ꝙ fiūt ꝑ malos fiūt ad ↄfirmādā veritatē: ⁊ ꝓpter ipam veritatē pdicatam: nō ꝓpter orationē pctōꝝ. Ad idē dr̄ ſm ſanctū Tho. ꝙ dupliciť exaudiť pctōr. Prio vt dicit. ij. ij. q. liij. qn̄ orat ex bono deſiderio nature. Lʒ em ipſe nō mereať exauditi: tn̄ exaudiť interduʒ: q2 impetratio vel exauditio nō fit ex iuſticia depcantis: ſed ex miſcdia dei. Si tn̄ vt ibi dicit oraret ex deſiderio peccati. ſ. petēdo aliqd ↄferēs ad peccatū: nunꝙ̄ exaudiť: niſi ad vindictā et punitionē vt ampliꝰ labať. Scdo exauditur vt dr̄. iiij. di. xv. ⁊. iij. pte. q. lxxxij. ꝓpť deuotionē eoꝝ ꝓ quibꝫ fit: vel ex quoꝝ pſona fit: vt cum malꝰ orat in pſona eccl'ie. Iſte aūt ꝙ cecꝰ fuerat oino adhuc non bn̄ videbat ſm gloſ. Licʒ aūt pctōres impetrēt iterdū: nunꝙ̄ tn̄ orādo mereť. Iuſti aūt mereť ſꝑ ⁊ interdū impetrāt (Sed ſi qs dei cultor eſt ⁊ volūtatē eiꝰ facit: hunc exaudit) ſꝑ obſuato ꝙ piet ad ſalutē ⁊ pſeuerant ⁊ ꝓ ſe petat. vt habes. iiij. di. xv. q. iiij. arti. vij. q. iij. Si aūt hec oia nō obſeruanť: exaudit quidē deꝰ aliqn̄ ſed non ſꝑ. (A ſeculo) id eſt ab initio mūdi (nō eſt auditū ꝙ aꝑuerit qs ocl'os ceci nati) qſi diceret: Sicut res noua eſt ⁊ mirabilis: ſic noua ⁊ mirabili ꝟtute eſt facta (Niſi eſſet hic homo a deo nō poterat facere qcq̄) ſ. ad ↄſolationē ſuoꝝ dei vel in teſtimoniū pſone ⁊ ꝓprie bonitatꝭ. Et q2 erāt obſtinati nō receperūt pſuaſionē: vn̄ ad peiora ſunt ꝓuocati: ⁊ ad opprobria ↄuertunť. Iō ſeqtur (Reſpōderūt ⁊ dixerūt ei. In peccatis natus es totus) In h̄ aūt exprobrāt ei cecitatē: qd̄ de ſe ē pctm̄ mortale. ſ. dicere opprobriū. Nā ſm Aug. iō dicūt totus: qa oculis clauſis natꝰ eſt. ſm Chryſ. iō dicūt totꝰ: acſi dicāt: a ꝑma etate h̄uiſti inſignia pcti. i. cecitatē (Et tu doces nos?) qſi diceret: Supbꝰ ⁊ temerariꝰ es ꝙ tal' talia pſumis. Beda. Solet maioꝝ ↄſuetudo a minoribꝫ aliqd diſcere dedignari. Hec ille. (Et eiecerūt eū foras) extra ſynagogā: ⁊ excōicauerūt: q2 nō dixerat qd̄ voluiſſēt: cūuis interrogatꝰ ab eis ſit ꝓfeſſus ꝟitatē (Audiuit ieſus) alijs referētibꝫ cūuis oia ſciret (q2 eiecerūt eū foras: ⁊ cū inueniſſet eū) Et ꝙ ſm Chry. pʒ ꝙ chr̄s iuit eū qrere. Nā qſitū inuenio. reꝑio qd̄ ſors parat vltro. (dixit ei: Tu credis in filiū dei) ſcʒ ꝙ tibi aꝑuit ocl'os. Nō aūt interrogat ſm Chryſ. qſi ignorās: ſed vt ſe ei notū faciat (Rn̄dit ille) paratꝰ iādiu ad credenduʒ in eū (⁊ dixit: Quis eſt dn̄e vt credaʒ in eū?) Sicut em̄ dicit Chryſ. adhuc pſonaliter nō cognoſcebat chr̄m: q2 poſtꝙ̄ fuit illūinatus ita fuit a iudeis deterꝰ ꝙ chr̄m videre nō potuit (Et dixit ei ieſus: Et vidiſti eū) ſm Theo. reducēs ei ad memoriaʒ ꝙ ab illo acceꝑat vidēdi poteſtatē (⁊ ꝙ loquiť tecū ipe eſt) Aug. Modo lauat chriſtus faciē cordis eiꝰ. Deniꝙ̄ facie cordis lōta: ⁊ mūdata ↄſciētia agnoſcit illū: nō filiū homis tm̄ quod an̄ crediderat. ſed iaʒ filiū dei ſm carnē ſuſceꝑat. Vn̄ ſequitur. (At ille ait: Credo dn̄e) Pax eſt aūt credo. Vis videre qlem credat? (Et ꝓcidēs adorauit eū) Hec ille. In hac parte eſt morale documentū de quo Chryſoſt. ait. Qui ꝓpter veritatē ⁊ chr̄i ↄfeſſionē iniuria opprimunť: hi maxime honoranť: qd̄ i ceco factū eſt. Eiecerūt em̄ eū de tēplo iudei ⁊ inuenit eū dn̄s templi: ⁊ eū ſuſcepit ſicut Agonotheta athletā multū laborātem: ⁊ coronauit. Hec ille.

Allegorice hic cecꝰ natus ſignificat humanū genus in ſuo ꝑncipio. i. patre cecatū: ſed ſanatū ꝑ ſaliuā ⁊ lutū. i. deitatem ⁊ humanitatē qn̄ ad inuicē ↄiuncta ſūt: poſita tali mixtiōe in ocl'is. i. in cordibꝫ ſeu intellectibꝫ fideliuʒ: ⁊ facta lotiōe in piſcina

ſyloe.id ē miſſi Jeſu chriſti: que piſcina ē fons ſacri baptiſmatis.

Anagogice ſpō ſcat idē vt illūinatum eſt: nō iam ad fidez ⁊ grām vt ꝑus: ſed ad viſionē ⁊ gl'iaz ſfuture eiuſdē mixtionis: ſz lotū in piſcina mortis ꝑ expoliationē carnis. vel in piſcina deitatis miſſi ꝑ abiectionē luti exiſtentꝫ in oc'lis.i. credulitatꝫ incarnatiōis. Cū eīm q̄s deū viderit ſtatim elabit᷑ fides viſiocꝫ ſuccedit.

Moraliter ſpō ſcat peccatorē q̄ cecat᷑ a trib᷒. Primo a ſtercore hirundinū: vt Tobias eiuſdē ſcdo.i. a puluere terrenaꝝ cupiditatū. Scdm ex igne carnalis ↄcupiſcētie eo mō q̄ vrſus cecat᷑ ad aſpectū pellis candentis. Tertio ex tumore ſupbie: dicente Greco. Tumor mētis obſtaculū eſt veritatis. Iſta eſt cecitas nobiſcū nata. Vn̄ in paradiſo celeſti ſtatim ſupbiuit Lucifer: ⁊ in terreſtri Adam: ⁊ in hoc mūdo Cain. Prima cecitas debet curari ꝑ collyrium dulciſſimū.i. Jeſum cōſideratū in regno: eo mō q̄ guſtū mellis ſunt oculi Jonathe illuminati.j. Regū.xiiij. q: ſm Aug. oēs diuitie deberēt ↄtemni vt ſaltē vna hora dei facies poſſet videri. Scda ſpō ꝑ collyriū amariſſimū: eo mō q̄ Tobias ꝑ fel piſcis eſt illuminat᷒. Tob.xj. ⁊ ſcat chr̄m i cruce tanq̄ piſcē aſſatū. Tertia ſpō ꝑ collyriū mixtū ex ſaliua dulci ⁊ terra amara: id eſt chr̄m ↄſideratū in iudicio: vbi dulcꝫ bonis: ⁊ malis erit amarus. Signū autē reſtitute lucꝫ eſt ire ꝑ viam rectā.i. virtutum: ⁊ videre in ſe maculas etiā paruiſſimas pctōꝝ. Etſi cognoſcit ſeu diſcernit ea q̄ ſibi obijciunt᷑ vtrū ſint bona vel mala.

Feria q̄nta poſt dn̄icā q̄rtam in Quadrageſima.

Tex euang. Luc. ca. vij.

i Bat ieſus in ciuitatez q̄ vocat᷑ Naim: ⁊ ibant cū illo diſcipuli eius: et turba copioſa. Cū aūt appropinquaret porte ciuitatis ecce defunct᷒ efferebat᷑ filius vnic᷒ matris ſue ⁊c.

i Bat Jeſus in ciuitatē q̄ vocat᷑ Naim ⁊c. Vide dominica.xvj. poſt feſtuz trinitatis.

Feria ſexta poſt dn̄icā quartam in Quadrageſima

Tex. euange. Joan. ca. xi.

e Rat q̄dam languens Lazarus a bethania d̄ caſtello Marie ⁊ Marthe ſoroꝝ eius. Maria aūt erat q̄ vnxit dn̄m vnguento: ⁊ extерſit pedes eius capillis ſuis cui᷒ frater Lazarus infirmabat᷑. Miſerūt ḡ ſorores eius ad eū dicentes. Dn̄e ecce quē amas īfirmatur. Audiēs autē ieſus dixit eis Infirmitas hec nō eſt ad mortem: ſed ꝑ gloria dī: vt glorificetur filius dei ꝑ eā. Diligebat āt Jeſus Marthā ⁊ ſororē ei᷒ Mariam ⁊ Lazarum. Vt ergo audiuit quia infirmabat᷑: tūc quidem manſit in eodē loco duob᷒ dieb᷒. Deīde poſt hec dicit diſcipulis ſuis: Eam᷒ in iudeā iterū. Dicūt ei diſcipuli. Rabbi: nunc q̄rebāt te iudei lapidare: ⁊ iterū vadis illuc. Reſpondit Jeſus. Nōne duodecim hore ſūt diei: Siquis ambulauerit in die nō offendit. quia lucem huius mūdi videt. Si autem ambulauerit ī nocte offendit. quia lux nō eſt in eo. Hec ait. ⁊ poſt hec dicit eis. Lazarus amic᷒ noſter dormit: ſed vado vt a ſomno excitē eum. Dixerūt ergo diſcipuli ei᷒ Domine ſi dormit: ſaluus erit. Dixerat aūt ieſus de morte ei᷒. Illi aūt putauerūt q: de dormitione ſomni diceret. Tūc ergo